

[Rahbæk Møller]

Dernæst foreslår vi som nævnt, at myndighederne får adgang til at gå ind i Værdipapircentralen. I den forbindelse vil jeg gerne henvise til det interview, der var med Eigil Nygaard for nylig, hvor han gør opmærksom på, at det først og fremmest er en billig løsning. Det er muligt, at det ikke på alle punkter giver en tilstrækkelig information, men det kan give det overblik, som gør, at man kan gå ind og søge de ekstra informationer, som er nødvendige for at komme til bunds i en sag. Og derfor synes jeg stadig væk, det ville være rigtigt at gå ind for den.

Endelig for det tredje foreslår vi, at de børsesetiske regler skal strammes. Jeg har forstået på ministerens tale, at det er noget, Fondsbørsens ledelse også er opmærksom på. Men det, vi har brug for, er vel at se, hvad man egentlig gør i udlandet. Vi ved, at USA har store problemer med insiderhandel. Vi ved også, at de har gjort noget effektivt for at løse det. Det synes jeg vi skulle kigge på. Jeg ved, at Norge og Sverige har sendt folk over til USA for at studere disse problemer. Vi burde måske også sende et par mand derover.

Jeg vil også nævne, som ministeren gjorde det, at vi ved jo, EF arbejder med sagerne, men der bør ikke være noget i vejen for, at vi allerede nu studerer, hvad det er, EF planlægger. Vi er i almindelighed ikke tilhængere af, at vi skal være spejderdrengene her i landet og gennemføre direktiver, før de overhovedet er vedtaget. Men hvis de har gode ideer med hensyn til løsningen af et problem, som vi erkender som et problem, skulle der da ikke være noget som helst i vejen for, at vi undersøger de gode tanker og gennemfører dem i god tid, da det er indlysende, at alle partier her i Tinget erkender, at der her er et problem, som bør løses.

Svend Heiselberg (V):

Det er, som om der ligger en vis mistænkeliggørelse bag dette beslutningsforslag. Det er ikke min opfattelse, at der er noget som helst belæg herfor. Hvorvidt industriens minister kan overtale finansministeren til at styrke Finanstilsynet, vil vise sig.

Vedrørende tilsynsmyndighedernes adgang til oplysninger i Værdipapircentralen og gennemgang af Fondsbørsens regelsæt findes der jo allerede helt klare regler, og det er i hvert fald ikke min opfattelse, at reglerne ikke er blevet overholdt.

Nu skal vi passe på, at vi ikke i vores glasnost kommer til at ødelægge det, som det er lykkedes at få skabt, nemlig at gøre København til en finansiel sektor. Derfor ønsker Venstre ikke at deltage i en mistænkeliggørelse i forbindelse med et påstået manglende tilsyn med Fondsbørsen.

Det er, som om det at handle med værdipapirer skulle være noget specielt, noget betænkeligt, men det er jo stort set ikke anderledes end at handle med sild. Der skal også være behørig kontrol; det forlanger vi også her, men ikke så meget, at forretningen går i stå.

Ingrid Kjældgaard (FP):

SF ønsker, at industriministeren skal styrke Finanstilsynet ved at sikre adgang til flere oplysninger i Værdipapircentralen og skærpe sanktionerne ved eventuel overtrædelse af børsesetiske regler.

Også her er Fremskridtspartiet imod overvågning. Vi er ikke et Østland, hvor de i øvrigt ophæver overvågning på alle fronter, og vort samfund skal ikke udvikle sig i retning af yderligere kontrol og overvågning, end tilfældet allerede er.

Det er tragisk, at SF altid betragter det private erhvervsliv med mistænksomhed, som om det private erhvervsliv kun kan klare sig gennem svindel og bedrag. Det mener Fremskridtspartiet ikke er tilfældet. Tværtimod mener vi, at den eneste måde, det private erhvervsliv kan fungere på, er gennem gensidig tillid.

Hvis et privat firma har et dårligt renommé, vil forbrugerne naturligvis blot benytte en konkurrerende virksomhed. Det er selvfølgelig også tilfældet med hensyn til firmaer, der arbejder på Fondsbørsen. Dette kan meget klart belyses ved et eksempel: Hvis det viser sig, at en virksomhed udfører insiderhandel eller lignende, der er et brud på de børsesetiske regler, vil forbrugerne blot efterspørge ydelsen hos et andet, konkurrerende firma.

Det er en mulighed, man har i den private sektor. Derimod har man ikke den mulighed i den offentlige sektor, idet alle offentlige institutioner og virksomheder fungerer som tvangsmonopoler. Så hvis man endelig skal indføre mere kontrol i dette samfund, der i forvejen er alt for kraftigt reguleret af staten, bør det være den offentlige sektor, der skal overvåges.

Vi kan altså ikke tilslutte os dette formynderforslag.